

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
4.Bf.188/2024/7.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, 2024. október 31. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A vesztegetés büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2024. március 27. napján meghozott és kihirdetett 11.B.3/2024/47. számú ítéletét Terhelt8 VIII. rendű vádlott vonatkozásában megváltoztatja.

Terhelt8 VIII. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés végrehajtása felfüggesztésének próbaidejét 2 (két) évre súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt8 VIII. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2024. március 27. napján kihirdetett 11.B.3/2024/47. számú ítéletével Terhelt8 VIII. r. vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 290. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdésre figyelemmel a (3) bekezdés b) pontja szerint minősülő vesztegetés büntetében, és ezért 1 év 2 hónap börtön fokozatú szabadságvesztés büntetésre, valamint 200 napi tétel, napi tételenként 2000 forint, összesen 400.000 forint pénzbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 1 év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén annak átváltoztatásáról. Ezen túlmenően a VIII. r. vádlottat előzetes mentesítésben részesítette.

[2] A Budapest Környéki törvényszék ugyanezen ítéletében bűnösnek mondta ki

[3] – Terhelt2 II. r. vádlottat 16 rendbeli bűnsegédként elkövetett vesztegetés elfogadásának büntettségében [Btk. 291. § (1) bekezdés, (3) bekezdés c) pont], valamint vesztegetés büntettségében [Btk. 290. § (1) bekezdés, (3) bekezdés b) pont] és ezért 2 év – végrehajtásában 5 év próbaidőre felfüggesztett – börtön fokozatú szabadságvesztésre, 300 napi tétel, napi tételenként 5000 forint, összesen 1.500.000 forint pénzbüntetésre ítélte, 963.000 forintra vagyoneklobzást rendelt el

[4] – Terhelt4 IV. r. vádlottat vesztegetés büntettségében [Btk. 290. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, (3) bekezdés b) pont] és ezért 1 év 7 hónap – végrehajtásában 4 év próbaidőre felfüggesztett – börtön fokozatú szabadságvesztésre, 300 napi tétel, napi tételenként 3000 forint, összesen 900.000 forint pénzbüntetésre ítélte; a IV. r. vádlottat előzetes mentesítésben részesítette

[5] – Terhelt5 V. r. vádlottat vesztegetés büntettségében [Btk. 290. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, (3) bekezdés b) pont] és ezért 1 év 6 hónap – végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett – börtön fokozatú szabadságvesztésre, 300 napi tétel, napi tételenként 3000 forint, összesen 900.000 forint pénzbüntetésre ítélte; az V. r. vádlottat előzetes mentesítésben részesítette

[6] – Terhelt6 VI. r. vádlottat vesztegetés büntettségében [Btk. 290. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, (3) bekezdés b) pont] és ezért 1 év 4 hónap – végrehajtásában 2 év próbaidőre felfüggesztett – börtön fokozatú szabadságvesztésre, 200 napi tétel, napi tételenként 2000 forint, összesen 400.000 forint pénzbüntetésre ítélte; a VI. r. vádlottat előzetes mentesítésben részesítette

[7] – Terhelt7 VII. r. vádlottat vesztegetés büntettségében [Btk. 290. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, (3) bekezdés b) pont] és ezért 1 év – végrehajtásában 1 év próbaidőre felfüggesztett – börtön fokozatú szabadságvesztésre, 200 napi tétel, napi tételenként 2000 forint, összesen 400.000 forint pénzbüntetésre ítélte; a VII. r. vádlottat előzetes mentesítésben részesítette

[8] – Terhelt9 IX. r. vádlottat vesztegetés büntettségében [Btk. 290. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, (3) bekezdés b) pont] és ezért 1 év 5 hónap – végrehajtásában 3 év próbaidőre felfüggesztett – börtön fokozatú szabadságvesztésre, 300 napi tétel, napi tételenként 3000 forint, összesen 900.000 forint pénzbüntetésre ítélte; a IX. r. vádlottat előzetes mentesítésben részesítette. Rendelkezett ezen felül valamennyi vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetén a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak átváltoztatásáról, az eljárás során lefoglalt dolgokról és készpénzről, valamint a bűnügyi költség viseléséről is.

[9] Az ítélet ellen az ügyész Terhelt8 VIII. r. vádlott terhére, anyagi jogszabálysértés miatt a próbaidő tartamának felemelése céljából jelentett be fellebbezést, míg a vádlottak és védőik tudomásul vették a törvényszék ítéletét. Erre figyelemmel az elsőfokú ítélet terhelt12 II. r. vádlott vonatkozásában 2024. március 7. napján, Terhelt4 IV. r., Terhelt5 V. r., Terhelt6 VI. r. vádlott esetében 2024. április 2. napján, míg Terhelt7 r., Terhelt9 IX. r. vádlottak tekintetében 2024. április 3. napján jogerőre emelkedett.

[10] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.252/2024/4. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, kiemelte, hogy a fellebbezés tartalmára tekintettel a másodfokú felülbírálat a Be. 590. § (3) bekezdése alapján korlátozott. Terhelt8 VIII. r. vádlott a 2024. március 27. napján tartott előkészítő ülésen a bűnösségét a vádirati tényállással egyezően elismerte, és lemondott a tárgyaláshoz való jogáról. Az elsőfokú bíróság az elkészítő ülésen hozott 47-II. sorszámú végzésével a VIII. r. vádlott beismerő nyilatkozatát a Be. 504. § (1)-(3) bekezdésében írtak szerint fogadta el, továbbá az előkészítő ülésről felvett jegyzőkönyvből kitűnik az is, hogy a perrendi szabályokat megtartotta. A történeti tényállást a vádlott beismerő nyilatkozatára, annak elfogadására és az eljárás ügyirataira alapította, azonban az

ügyészség álláspontja szerint az indokolás körében utalni szükséges a Be. 562. § (2) bekezdésére és a Be. 562. § (4) bekezdésében foglaltakra is. A megállapított tényállás alapján a cselekmény jogi minősítése törvényes. A büntetés kiszabásakor azonban a törvényszék figyelmen kívül hagyta a Btk. 85. § (2) bekezdésében írt azon anyagi jogi rendelkezést, hogy a felfüggesztett szabadságvesztés próbaidejének tartama nem lehet rövidebb, mint a kiszabott szabadságvesztés. Erre figyelemmel indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú ítéletet a VIII. r. vádlottra a büntetés kiszabása körében változtassa meg akként, hogy a vádlottal szemben kiszabott végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés vonatkozásában a próbaidő tartamát emelje fel, egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[11] A vádlott védője írásbeli észrevételében az ügyészi indítványt megalapozatlannak tartotta. Kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság valóban anyagi jogszabályt sértett a próbaidő tartamának meghatározásakor, azonban védence terhére értékelhető, a súlyosabb büntetés kiszabását megalapozó körülmény hiányában nem indokolt a vádlottal szemben súlyosabb büntetés kiszabása. Álláspontja szerint az anyagi jogszabálysértés csakis akként küszöbölhető ki – a vádlottakkal szemben kiszabott büntetés belső arányosságának megtartása mellett – ha a másodfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztés büntetés mértékét csökkenti, és ezáltal érvényesíti a Btk. 85. § (2) bekezdésében foglalt követelményt.

[12] A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Be. 598. § (2) bekezdés alapján tanácsulésen bírálta el, miután az ítélet ellen a vádlott terhére bejelentett fellebbezés kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontján alapszik, továbbá nyilvános ülés kitűzését az ügyészség, a vádlott és a védő sem indítványozta.

[13] Az ügyész által bejelentett fellebbezés az alábbi eredményre vezetett.

[14] A másodfokú bíróság a fellebbezéssel támadott ítéletet a Be. 590. § (1) bekezdés alapján az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A másodfokú felülbírálat azonban – figyelemmel arra, hogy az ügyész a Be. 583. § (3) bekezdés a) pont alapján kizárólag a kiszabott büntetés mértéke miatt fellebbezett – korlátozott volt, azaz a Be. 590. § (3) bekezdésében foglaltak szerint a felülbírálat az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett rendelkezésére, illetve részére terjedt ki. A Be. 590. § (5) bekezdésében foglaltak alapján emellett a korlátozott felülbírálat esetén is vizsgálta a másodfokú bíróság

- az elsőfokú bírósági eljárást és ennek során azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén
- a Be. 607. § (1) bekezdése, valamint a 608. § (1) bekezdése alapján vagy
- a Be. 609. § (1) bekezdése alapján az ítélet hatályon kívül helyezésének lenne helye,
- a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, azaz azt, hogy a terheltet fel kell-e menteni, vagy vele szemben az eljárást meg kell-e szüntetni,
- a bűncselekmény minősítését, továbbá
- a büntetés kiszabására vagy intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezést.

Ezen kívül a Be. 590. § (7) bekezdése alapján a másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket is.

[15] Az eljárási szabályok vizsgálata során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat maradéktalanul megtartotta, a Be. 607. § (1) és 608. § (1) bekezdésében meghatározott, feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező, továbbá a Be. 609. § (1) bekezdése alapján hatályon kívül helyezéshez vezető eljárási szabálysértést nem valósított meg, a VIII. r. vádlott beismerő nyilatkozatát végzésében a Be. 504. § (1)-(3) bekezdésében írtaknak megfelelően fogadta el. Az elsőfokú bíróság az indokolási

kötelezettségének a Be. 562. § (2) és (4) bekezdésében foglaltak figyelembevételével eleget tett.

[16] A bejelentett fellebbezések tartalmára tekintettel a másodfokú bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontjában foglaltaknak megfelelően nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát, határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[17] Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú eljárásban is irányadó tényállás alapján okszerű a vádlott bűnösségére vont következtetés, a bűncselekmény minősítése is megfelel az anyagi jogi szabályoknak.

[18] A Btk. 80. § (1) bekezdés értelmében a büntetést céljának szem előtt tartásával a törvényben meghatározott keretek között úgy kell kiszabni, hogy az igazodjék a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, továbbá az egyéb súlyosító és enyhítő körülményekhez. A bíróság feladata az ítélezés során a megadott büntetési tételkeret között olyan nemű és mértékű joghátrány alkalmazása, amely kifejezi a társadalom megítélését az adott cselekménnyel kapcsolatban, ugyanakkor figyelemmel van az elkövető által megvalósított magatartásra és személyi társadalomra veszélyességére is.

[19] A büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A bűncselekmény elkövetőivel szemben kiszabott büntetés nem csupán magára az elkövetőre bír hatással, hanem a társadalom többi tagjára nézve is. A büntetés kiszabásakor a bíróságnak minden esetben e kettős cél szem előtt tartásával kell eljárnia.

[20] Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásakor értékelhető körülményeket hiánytalanul feltárta, azokat súlyuknak megfelelően értékelte.

[21] A bünteteskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. számú BK vélemény is rögzíti, hogy a bíróság által megállapított minősítéshez kapcsolódó büntetési keret – figyelembe véve a Btk. Általános Része rendelkezéseit is – büntetést meghatározó alapvető tényező. Ez jelöli ki azokat a határokat, amelyek között a súlyosító és enyhítő – összefoglalóan a büntetést befolyásoló – körülmények a büntetést alakíthatják. A büntetést befolyásoló körülményeket tehát nem elvont általánosságban, nem mechanikusan, hanem a konkrét ügy tényeire vonatkoztatva, egymással egybevetve, összefüggésükben kell értékelni, és a határozatban megindokolni. Nem az enyhítő és súlyosító körülmények száma, hanem az adott esetben meglévő hatásuk a döntő a büntetés meghatározásánál. Az elkövetett bűncselekmény tárgyi súlya, a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség, az enyhítő és súlyosító körülmények együttes értékelése mellett kell megválasztani a vádlottal szemben az adott ügyben a büntetési célok elérését biztosító joghátrányt.

[22] Az értékelt bünteteskiszabási körülmények alapján az elsőfokú bíróság helyesen választotta meg a Btk. 79. §-ában írt büntetési céloknak, valamint a Btk. 80. §-a szerinti bünteteskiszabási elveknek egyaránt megfelelő szabadságvesztés büntetést, és nem tévedett akkor sem, amikor – a Btk. 82. § (2) bekezdés c) pontjában írt enyhítő szakasz alkalmazása mellett – a büntetési célokat elérhetőnek tartotta a szabadságvesztés büntetés végrehajtása nélkül is. Tévedett azonban a szabadságvesztés végrehajtásának felfüggesztése során a próbaidő tartamának meghatározásakor. A Btk. 85. § (2) bekezdése értelmében a próbaidő tartama – ha e törvény eltérően nem rendelkezik – egy évtől öt évig terjedhet, de a kiszabott szabadságvesztésnél rövidebb nem lehet. A próbaidőt években, vagy években és hónapokban kell meghatározni. A jelen esetben a törvényszék a vádlottal szemben 1 év 2 hónap szabadságvesztés büntetést szabott ki, így az egy évi próbaidő a hivatkozott anyagi jogi szabályozásnak nem felel meg. A másodfokú bíróság nem osztotta a védőnek azon álláspontját, hogy a jogszabálysértés a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának

enyhítésével volna korrigálható. Az elsőfokú bíróság ítéletében minden vádlott vonatkozásában a bűnösségi körülményeket értékelve, a belső arányosságot maximálisan szem előtt tartva határozta meg a vádlottakkal szemben kiszabott büntetéseket. Figyelemmel volt e körben a vádlottak által megvalósított bűncselekmények tárgyi súlyára – a bűncselekmény időtartamára, a fizetett pénzösszegekre – is, és e tényezők együttes értékelésével elsődlegesen a szabadságvesztés büntetések tartamában, továbbá a pénzbüntetések napitétel számában és összegében juttatta érvényre a vádlottak cselekvősége alapján a vádlottak közötti belső arányosságot. Erre tekintettel az ítéltábla álláspontja szerint a belső arányosságot biztosító és az anyagi jogszabályoknak megfelelő büntetés nem a kiszabott szabadságvesztés tartamának védő szerinti enyhítésével, hanem – egyetértve az ügyészi fellebbezésben foglaltakkal – a próbaidő tartamának emelésével érhető el, ezért a próbaidő tartamát a rendelkező részben foglaltak szerint felemelte.

[23] A törvényszék a szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatáról és – a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére – a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjának meghatározásáról törvényesen rendelkezett, és az ítéltábla a VIII. r. vádlott előzetes mentesítésben részesítésével is egyetértett.

[24] Az elsőfokú ítélet az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező további kérdésekben – így az eljárás során lefoglalt bűnjellel kapcsolatos rendelkezés és az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére kötelezés vonatkozásában – is törvényes.

[25] Fenti indokokra figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét Terhelt8 VIII. r. vádlott vonatkozásában a Be. 606. § (1) bekezdés alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, míg egyéb rendelkezései tekintetében a Be. 605. § (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[26] A Fővárosi Ítéltábla ítélete elleni fellebbezést a Be. 615. § (1) és (2) bekezdés zárja ki.

Budapest, 2024. október 31.

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k. a tanács elnöke, előadó bíró, Dr. Zsótér Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Lőrinczy Attila István s.k. bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 2024. március 27. napján kihirdetett 11.B.3/2024/47. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 4.Bf.188/2024/7. számú ítélete folytán Terhelt8 VIII. r. vádlott vonatkozásában 2024. október 31. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. október 31.

Nagyné dr. Drahos Ibolya s.k.
a tanács elnöke

